

הכני אנ

יש שדוש מדינות ננס עצמאיות: אנדורה, ליכ ומונקו. בשקט מותר עתה לצרף אליהן ריבונות אכזיב.

אכזיב, אחד החופים היפים ביותר של הים התיכון, שייך פעם למדינת ישראל. לפני שנתיים. דיג החדש הוא בצבעי כחול-לבן-אדום. שפת-הדיבור: גבולה הטבעי במערב הוא הים. במזרח, צפון, דרומה ודרומה דוקרני.

לריבונות החדשה קם והולך גרעין איתן של משמפרשים צרפתיים מקומיים — בעזרתם האדיבה שמשטרה ישראלים — דואגים לסלק כל אורה יש מחלל בנוכחותו את קדושת המקום. לעתונאים

פעם היתה אכזיב

מוזיל עתה מועדון הים נההמאות שבתוכנית. ביניהם עורכי-דין, רופאים,

של מדינת א המדים הלאומיים בד צבעוני את הגוף. לובשת אותם: נופסת פומפו, פקידה

במדינה

הכנסת

עוקב ג'ונטלמני

גם איביו הרבים של דוב יוסף מודים כי הוא ג'ונטלמן. "אנהנו יודעים כי הוא לא ישקר לעולם," אמר השבוע חיכ של חרות. ואכן: ליוסף אין צורך לשקר, מאחר שכלל לא איכפת לו להיות בלתי פופולארי. יש הסבורים שהוא נהנה מזה. בסכמו השבוע את הוויכוח בכנסת על פרשת חילוקי-הדעות בינו לבין היועץ המשפטי, לא סטה יוסף ממנהגו. דבריו היו ג'ונטלמניים. אולם היה חבוי בהם עוקץ חד.

מה בער? טען יוסף: הוא כלל לא פתח בחיכות. פתח בו האוזנר. יוסף לא אמר בפירוש כי האוזנר הדליף אותו לעתונות — אך הדבר נסתבר מדבריו.

מדוע פרץ הוויכוח מייד עם גמר משפטו של אייכמן והוצאתו להורג? טען יוסף: הוא עצמו רצה לדחות את הדין לתקופה מאוחרת יותר, כדי שדעת-הקהל העולמית לא תקשור את זכר המשפט עם מחלוקת פנימית בישראל. אולם דקא האוזנר עמד על כך שהעניין יובא להכרעה מיידית — וכך הגיע לממשלה ולפירסום.

שוב לא אמר יוסף מדוע עמד האוזנר על דרישה זו. הוא השאיר זאת לדמיונם של חברי-הכנסת. אולם המסקנה נתבקשה כמעט מאליה: למחרת המשפט טבר האוזנר כי פופולאריותו הגיעה לידי שיא. הוא מיהר לנצל את הדבר למען האינטרסים האישיים שלו. אולי גם חשב כי הממשלה תפחד לנקוט קו הסותר את עמדתו, מחשש כי למחרת משפט אייכמן יעורר היבר רושם רע בעולם.

יתכן שלהאוזנר היה שיקול נוסף: אם לא תתקבל דרישתו, והוא יאלץ להתפטר, כדאי לו לעשות זאת עכשיו, כל עוד שמו טרי ומפורסם, כי הדבר יעזור לו בכיסוס פראקטיקה פרטית.

כך או אחרת: בצורה הג'ונטלמנית ביותר נתן יוסף תיאור שאינו מוסיף כבוד להאוזנר.

עתונות

ציפ הצפצף

בין העתונאים החתיקים בארץ, איש אינו לאומני יותר מגבריאל ("ציפ") צפורי, נה עורך הבוקר. הודות לו, דעות הבטאון הליברלי קרובות יותר לדעותיו של ד"ר ישראל שייב, אביר מלכות ישראל וסופר הבוקר, מאשר לדעותיו של ד"ר גולדמן. אולם גם לסבלנותו הלאומית של צפורי יש גבול. השבוע פצח את פיו וציפצף בקול רם. הנושא הבלתי-צפוי של תרעומת: מערכת הבטחון.

זריזות עתונאית. כתב ציפ, החותם "קולמוס", במדורו מבוקר עד בוקר:

"ביום הראשון בלילה פירסם דובר צה"ל: 'אמש בשעה שבע נפתחה אט אוטומטית מעמדות סוריות על משמר ישראלי, שנמצא אותה שעה בשטח ישראל, מערבית לתל-דן. אנשי המשמר השיבו אש, וחילופי היריות נמשכו זמן-מה. לא היו נפגעים בין אנשי המשמר. הוגשה חלונה לוועדת שביתת-הנשק הישראלית-סורית'."

"העתונות בארץ ליוותה למחרת את ההודעה בפרטים על 'התקפה הסורית. ההודעה הסורית האשימה את ישראל בהתגרות, ביירות ובהפגזת כפר נוחיילה, וקרב חריף שנמשך שעה ארוכה."

"תחנות הרדיו בעולם והעתונות העולמית, במידה שהגיעה לארץ, פירסמה את דעת שני הצדדים. והבדל בין ההודעה הישראלית המתונה לבין ההודעה הסורית הקרנית היה כה גדול, שמרבית העתונאים הניחו שהאמת באמצע."

"אולם עתונות להוד, ובמחנה, שבועון צה"ל לחוד. עורכי השבועון סברו כי עליהם להביא עדות מסייעת להודעה הסורית."

"לרוחב שני עמודים פירסמו כתבה מאת כתבו וצלמו של השבועון שנילחה באורח פלא ממש, ליחידת ההבטחה של הסיוור שהותקף. כותרת-העניק של הכתבה: הקרב ליד נחל דן. התמונות מראות את המשמר שיצא והותקף עליידי הסורים. את התכונה לקראת יציאת היחידה, ואת פעולתה."

"לכאורה, תיאור עתונאי למעשה זריזות תמונה ובלתי שקולה."

"אני כשלעצמי מוסיף להאמין שהודעה צה"ל היא הנכונה. אולם הקורא את הכתבה מתחיל לפקפק בכך. מתקבל הרושם מהצילומים ומהתיאורים כאילו ההתנגשות כולה לא נערכה אלא לכבוד ביקורם של נציגי במחנה."

הנאה שלמה...

...אחרי ההצגה —

בבית הקפה

או עם ארוחה טובה

שתה את האציל במשקאות

תירוש תפוחים תטיס:

פריז

סיידר
תוצרת
נאות

היודע לחיות שותה סיידר נאות

חגיגת
בנוף החוף

לגברות ולגברים
מגבות רחצה
כלבוש נאה

ELEMKÖ - ל.מ.קובץ

בבוקר, אחה"צ ובערב

למודות-בנויים

בקורסי קיץ

עברית, אנגלית, צרפתית, גרמנית ועוד
כתות מיוחדות לתלמידי בתי-ספר יסודיים ותיכונים

ת"א, נחלת בנימין 2, טל. 56347 — פתח-תקה, מונטיפיורי 4